

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ 30 ΜΑΪΟΥ 2012

Θέμα Α1

Φεντερασιόν : Η κατάσταση αυτή... ιδεολογίας στη χώρα (σελ.46)

Πεδινοί : Οι πεδινοί είχαν ...και στους μικροκαλλιεργητές.(σελ.77)

Εθνικό Κόμμα : Το Εθνικό Κόμμα ... υλοποιήσουν οι Βενιζελικοί (σελ 92)

Θέμα Α2

- α. Λ
- β. Σ
- γ. Σ
- δ. Σ
- ε. Λ

Θέμα Β1

Οι διαπραγματεύσεις ήταν σκληρές...στη φάση της οριστικής του επίλυσης. (σελ. 215-216).

Θέμα Β2

Η Ελλάδα του μεσοπολέμου...έχασαν μέσα στην καταστροφή (σελ. 52)

Θέμα Γ1

α. Κατά την ψήφιση του συντάγματος του 1844 ,οι κομματικές παρατάξεις συμφώνησαν στην ανάγκη να κατοχυρωθούν ορισμένα θεμελιώδη δικαιώματα όπως , η ισότητα απέναντι στο νόμο, η απαγόρευση της δουλείας ,το απαραβίαστο του οικογενειακού ασύλου ,η ελευθερία γνώμης και τύπου, η προστασία της ιδιοκτησίας όπως και η δωρεάν εκπαίδευση .

Συνειδητοποίησαν όμως όλοι ότι υπήρχαν αξίες και δικαιώματα που έπρεπε να προστατευτούν από την αυθαιρεσία της κρατικής εξουσίας .

Στα αρνητικά ήταν ότι δεν κατοχυρώθηκε το « συνέρχεσθαι και συναιτερίζεσθαι » που μπορούσε να φέρει εμπόδια στη συγκρότηση κομματικών μηχανισμών.

β. Κατοχυρώνονταν με ελάχιστους περιορισμούς ,το δικαίωμα της καθολικής ψηφοφορίας για τους άνδρες, γεγονός που αποτελούσε παγκόσμια πρωτοπορία.

Οι περιορισμοί δε αυτοί όπως μας φανερώνει ο Ν. Διαμαντούρος στην Ιστορία του Ελληνικού Έθνους ήταν κατ' αρχάς το όριο ηλικίας που ο νόμος το όριζε στα 25 χρόνια και μόνο για άντρες καθόσον οι γυναίκες θα περίμεναν έναν ακόμη αιώνα για να πάρουν δικαίωμα ψήφου.

Επίσης ήταν απαραίτητη προϋπόθεση να έχει κάποιος επάγγελμα στην περιφέρεια που ψήφιζε ή έστω κάποια ιδιοκτησία για να αποφεύγονται με αυτόν τον τρόπο οι εξαγορές των ψήφων.

Συν τοις άλλοις εξαιρούνταν οι υπό ανάκριση για κακούργημα, οι στερηθέντες δικαστικώς των πολιτικών τους δικαιωμάτων και αυτοί που τους είχε απαγορευθεί να διαχειρίζονται την περιουσία τους.

Η εκλογική διαδικασία οριζόταν από το Σύνταγμα και επέτρεπε στους εκλογείς να ψηφίζουν θετικά όσους υποψήφιους ήθελαν, ακόμη και από διαφορετικούς συνδυασμούς.

γ. Με το Σύνταγμα του 1844 εισάγεται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, με τη νομοθετική πρωτοβουλία και το δικαίωμα κύρωσης νόμων να ανήκει στον ίδιο το Βασιλιά και με τη δικαιοσύνη να πηγάζει από αυτόν και να αποδίδεται εν ονόματί του.

Για την κατανομή των εξουσιών σύμφωνα με το άρθρο 15 προβλεπόταν η ύπαρξη Βουλής και Γερουσίας. Με το διορισμό των μελών της Γερουσίας και της διάλυσής της χωρίς περιορισμό (παρά την ισόβια θητεία των μελών της) ο Βασιλιάς συγκέντρωνε εκτεταμένες αρμοδιότητες. Μάλιστα το άρθρο προσδιόριζε επιπλέον, ότι η νομοθετική εξουσία ενεργείται συνάμα από το Βασιλιά, τη Βουλή και τη Γερουσία.

Με τα δε άρθρα 20 και 21 προσδιορίζεται η παντοδυναμία του βασιλιά ως προς τις άλλες δύο εξουσίες, την εκτελεστική και τη νομοθετική.

Την πρώτη την έχει ο ίδιος και αυτός διορίζει τους υπεύθυνους υπουργούς αλλά καμία πράξη του δεν έχει ισχύ χωρίς την προσυπογραφή του αρμόδιου υπουργού, (κάτι όμως που αναιρείται από την ίδια την πράξη εφ' όσον ο ίδιος ο Βασιλιάς διόριζε τους υπουργούς).

Τη δεύτερη, τη δικαστική δηλαδή, την ενεργούν τα δικαστήρια, οι αποφάσεις όμως εκτελούνται εν ονόματι του. Σύμφωνα με την Ιστορία του Νέου Ελληνισμού 1770-2000, ο Βασιλιάς δεν ήταν μόνο ανώτατος άρχοντας αλλά και ανώτατο και κυρίαρχο όργανο του κράτους, υποτασσόμενος μόνο σε ρητά διατυπωμένους περιορισμούς του Συντάγματος.

Το πρόσωπο του Βασιλιά θεωρείτο ιερό και απαραβίαστο και περιοριζόταν μόνο από τα πλαίσια που έθετε η ίδια η μοναρχία με την παραχώρηση Συντάγματος.

Τέλος το άρθρο 59 προσδιορίζει ότι η Βουλή απαρτίζεται από Βουλευτές που εκλέγονται σύμφωνα με το νόμο από τους πολίτες.

Θέμα Δ1.

Κατά την εγκατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα, παρότι στις πατρίδες τους οι περισσότεροι ήταν αστοί εδώ δόθηκε βάρος στη γεωργία και αποκαταστάθηκαν ως αγρότες γιατί:

Υπήρχαν τα μουσουλμανικά κτήματα Κυρίως στη Μακεδονία την Κρήτη τη Λήμνο, τη Λέσβο και αλλού. Αυτό γίνεται σαφές και από το σχετικό πίνακα όπου βλέπουμε ότι τα νησιά του Ανατ. Αιγαίου δέχονται 65.613 πρόσφυγες ενώ η Κρήτη 33.900.

Η αγροτική αποκατάσταση ήταν ταχύτερη και απαιτούσε μικρότερες δαπάνες

Η ελληνική οικονομία βασιζόταν ανέκαθεν στη γεωργική παραγωγή.

Τέλος υπήρχε πολιτική σκοπιμότητα για αποφυγή κοινωνικών αναταραχών, λόγω του φόβου μη δημιουργηθεί εργατικό προλεταριάτο μέσα στις πόλεις.

Αλλωστε σύμφωνα με τον Βr.Clark στο «Δυο φορές ξένος», σε καμία χώρα δεν μπορούσε να αποκλειστεί η πιθανότητα εσωτερικών ταραχών, ιδιαίτερα από τους πρόσφυγες που ζούσαν στις πόλεις και διαδήλωναν στους δρόμους.

Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα σε μία επταετία λειτουργίας της ΕΑΠ διατέθηκαν δύο εκατομμύρια στρελίνες για τα στέγαση στις πόλεις ενώ αντίστοιχα 10,5 εκατομμύρια για προγράμματα υπαίθρου.

Επίσης δόθηκε προτεραιότητα στέγασης σε Μακεδονία και Δ. Θράκη γιατί υπήρχαν τα μουσουλμανικά και βουλγάρικα κτήματα (μετά τη συνθήκη του Νειγύ) κάτι που θα καθιστούσε σε σύντομο χρονικό διάστημα τους πρόσφυγες αυτάρκεις αυξάνοντας ταυτόχρονα τη γεωργική παραγωγή.

Ταυτόχρονα καλυπτόταν το δημογραφικό κενό που δημιουργήθηκε αφού έφυγαν οι μουσουλμάνοι και οι Βούλγαροι αλλά που δημιούργησαν με τις απώλειες και οι συνεχείς πόλεμοι εκείνης της περιόδου.

Με αυτό τον τρόπο εποικίζονταν οι παραμεθόριες περιοχές.

Με τον εποικισμό των περιοχών στη βόρεια Ελλάδα δινόταν μία πολιτική διέξοδος στη δυσφορία που δημιουργούσε η έλευση των ανθρώπων αυτών στα αστικά κέντρα.

Οι περιοχές αυτές ήταν σχετικά άδειες και ταυτόχρονα με την αύξηση του ελληνικού πληθυσμού ,αποτελούσαν προμαχώνα για την ανάσχεση των Σλάβων στη βόρεια Ελλάδα.

Σύμφωνα με το σχετικό πίνακα ,μετακινήθηκαν 638253 πρόσφυγες στη Μακεδονία και 107607 στη Δυτική Θράκη , ένα ποσοστό που υπερβαίνει το 60% από τη συνολική μετακίνηση των προσφύγων στη Ελλάδα.

Επιμέλεια: **Τάσος Μαρδάκης**
Όλγα Παπαποστόλου

ΣΥΝΧΡΟΝΟ